

Zuzana Pospíšilová
ilustroval
Drahomír Trstán

Kouzelné vánoční sny

bamb**oo**k

Luzana Pospíšilová
ilustroval Drahomír Trslan

Kouzelné vánoční sny

bambóok

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována ani šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Zuzana Pospíšilová

Kouzelné vánoční sny

Vydala GRADA Publishing, a.s., pod značkou bambóok

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400

www.grada.cz

jako svou 5960. publikaci

Ilustrace Drahomír Trst'án

Odpovědná redaktorka Helena Varšavská

Sazba a zlom Antonín Plicka

Zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 72

Vydání 1., 2015

Vytiskla tiskárna FINIDR, s.r.o., Český Těšín

© Grada Publishing, a.s., 2015

Cover Illustration © Drahomír Trst'án

ISBN 978-80-247-9911-7 (ePub)

ISBN 978-80-247-9910-0 (pdf)

ISBN 978-80-247-5563-2 (print)

Obsah

Předmluva	7
Aby přišel Ježíšek	9
Cukroví	13
Co je to purpura?	17
Hezký den	21
Jde se spát!	25
Ve vložkárně	29
Podivný sen	33
Zimní radovánky	37
Vášovo přání	41
V balírně	45
Jak to jenom funguje?	49
Nekonečné čekání	53
Byl tu Ježíšek!	57
Dostává Ježíšek dárky?	61
Střihneme si!	65
Příští Vánoce... ..	69

Předmluva

Snad nic se nezdá delší než poslední dva dny, které zbývají do Štědrého dne. Znáte to, děti? Čekání na Ježíška je nekonečné, ale zároveň krásné, vzrušující a voňavé – voní cukrovím, čerstvě upečenou vánočkou, sněhem a purpurou. Váša, Nora a Cecilka o předvánočním čase vědí své. Budou vám vyprávět nejen o tom, čím voní purpura, jak vznikají sněhové vločky a jak Ježíšek chystá dárky, ale hlavně vám prozradí svoje velké vánoční tajemství.

Krásné Vánoce!

Aby přišel Ježíšek

„Já už se tak těším na Vánoce,“ opakovala stále dokola malá Cecilka.

„Já taky. Už se nemůžu dočkat. Jsem zvědavý, jestli dostanu to, co chci,“ přidal se nejstarší Váša. Správně se jmenuje Václav, ale všichni mu říkají Váša. To proto, aby se to nepletlo s tatínkem. Ten je taky Václav.

„A co si přeješ?“ byla zvědavá Nora.

„Vrtulník na dálkové ovládání,“ odpověděl hbitě Váša.

Cecilka, Nora a Váša byli sourozenci. Obývali společný pokojíček. Cecilka s Norou měly patrovou postel v jedné půlce pokoje. Druhá polovina pokoje patřila Vášovi. Ten spal rovnou v autě. Jeho postel byla totiž vyrobená ve tvaru závodního auta.

Ozvalo se zaklepaní. Hned potom vykoukla ze dveří maminka hlava. „Už máte uklizeno?“ zeptala se maminka.

Děti očima přelétly svůj pokojík, ale nikdo nic neřekl. Lhát se nemá. A před Vánocemi už vůbec ne! I kdyby se o to někdo pokusil, maminka by to stejně poznala.

„Tak s chutí do toho a půl je hotovo,“ pobídla je maminka a pak zmizela zpátky do kuchyně.

„Ach jo,“ povzdechl si Váša. Uklízení k jeho koníčkům nikdy nepatřilo.

„Musíme tady mít hezky, jinak by k nám Ježíšek nepřišel,“ rozumovala Cecilka.

„Jo? A jak to víš?“ zeptal se jí Váša. „Já myslím, že přijde, i kdyby uklizeno nebylo,“ namítl.

„Říkala to paní učitelka ve školce,“ trvala si na svém Cecilka.

„Tak bychom to měli pojistit a raději uklidit,“ přidala se k Cecilce Nora.

Všichni se pustili do práce. Cecilka s chutí, Nora ochotně a Váša z donucení.

„Stejně to nechápu.
To uklízení je
hrozná dřina. Trvá
to tak dlouho, ale
nepořádek se udělá hned
a bez práce,“ posteskl si
Váša a obě holky se hlasitě
rozesmály.

„V tomhle máš fakt pravdu,“ souhlasila
s ním Nora.

Do večera byl pokojíček dokonale uklizený.

„Teď už se tady bude Ježíškovi líbit?“ zeptala se Cecilky
Nora.

„Aby to tu bylo ještě hezčí, tak si to tu musíme vyzdobit.
Ve školce jsme taky vyráběli výzdobu pro Ježíška.“

Váša se chytil za hlavu a Nora se rozesmála a pak začala
Cilku přemlouvat: „Ale to už necháme na zítra, jo?“

Cukroví

Když se děti ráno probudily, do Vánoc už zbývaly jen dva dny. Maminka pospíchala s přípravou. Od rána pobíhala v kuchyni. Chtěla ještě upéct poslední druhy cukroví.

„My ti pomůžeme,“ nabídla mamince Nora. V kuchyni pomáhala ráda.

„Aspoň to půjde rychleji,“ přidala se Cecilka.

Maminka se usmála, ale vypadalo to, že si myslí pravý opak. Nechtěla však dětem kazit radost, a tak souhlasila.

„Nejprve se ale pořádně nasnídejte, ať mi cukroví neujídáte,“ přikázala dětem. Pak jim dala na talířky čerstvou bábovku a k tomu hrnek teplého mléka s medem.

Děti se bez odmlouvání pustily do snídaně. Když měly talíře i hrníčky prázdné, Cecilka zavelela: „Tak jdeme na to!“

Hrnula se ke kuchyňské lince, ale maminka ji zastavila: „Stát! Nejdřív si všichni umyjete ruce. A mýdlem!“

Cecilka, Nora i Váša se rozběhli směrem ke koupelně. Jako první tam byla Cecilka, ale trvalo jí to dlouho. Myla si ruce pečlivě, jako ve školce. Váša s Norou museli stát ve frontě za ní, a tak Cecilku aspoň popoháněli.

Když měli všichni čisté ruce, vrátili se za maminkou. Ta už pro každého nachystala místo na kuchyňské lince. Na každém místě byla mouka a bochánek těsta.

+

„Nejprve těsto rozválíme a pak z něj budeme vykrajovat tvary,“ řekla jim maminka. Pak podala Noře váleček. Nora začala z bochánku vytvářet placku.

„Já chci taky váleček,“ dožadoval se Váša.

„Musíš počkat, mám jen jeden,“ vysvětlila mu maminka. Pak pomohla Noře obrátit těsto.

Nakonec se dočkali i Váša a Cecilka.

„Vyberte si, co budete vykrajovat,“ řekla maminka a podala jim sáček s vykrajovátky.

„Já chci hvězdičku,“ hlásila se Cecilka. Nora si vybrala srdíčko a Váša zvoneček. Pustili se do práce. Maminka jejich výtvary dávala na plech a plechy vkládala do trouby.

„Budeme zpívat koledy! Ve školce jsme taky zpívali,“ rozhodla Cecilka. Všichni se rozesmáli. To proto, že se doma pokaždé muselo dělat to, co ve školce.

„To není špatný nápad,“ souhlasila maminka.

Co je to purpura?

„A kterou koledu jste se učili?“ byla zvědavá Nora.

„Potvoru,“ odpověděla bez váhání Cecilka.

„Cože?“ zeptala se udiveně maminka.

„Tu s tou potvorou,“ řekla Cecilka s vážnou tváří.

„Tak nám ji zazpívej,“ nabádala ji maminka s nadějí, že pak to pochopí.

Cecilka se pustila do zpívání: „Tiše a ochotně potvora na plotně zvoní...“

Víc nedozpívala. Maminka, Nora i Váša se začali smát, až jim z očí tryskaly slzy.

Cecilka se dotčeně zeptala: „Proč se smějete?“

„Jééé,“ vykřikla najednou maminka. „Zapomněla jsem plech v troubě!“ Rychle si nasadila kuchyňskou chňapku a plech z trouby vyndala. Pak se podívala na Cecilku, která se stále ještě tvářila uraženě.

„Slova té písničky jsou trochu jiná,“ začala maminka s vysvětlováním. „Tiše a ochotně purpura na plotně voní.“

„Purpura?“ zeptala se opatrně Cecilka. „Co to je? Já jsem si myslela, že tam na té plotně je nějaká zlobivá kočka a na krku má zvoneček, tak zvoní.“

Všichni se museli rozesmát znovu.

„Purpura je směs různých sušených bylinek a koření. Když se purpura zahřeje, tak krásně voní,“ vysvětlila maminka.

„A co v té směsi je?“ zajímalo Noru.

„Všelicos,“ odpověděla maminka neurčitě.

„Baf!“ ozvalo se najednou ve dveřích kuchyně. Tatínek přišel. Dnes byl v práci před Vánocemi naposledy.

„Jsi tu nějak moc brzo,“ řekla maminka, když se vzpamatovala z leknutí.

„Šéf nás pustil dříve. A ještě jsme od něj všichni dostali balíček purpury.“

„Vážně?“ zeptala se maminka a všichni se opět rozesmáli. Tatínek nechápal proč, a tak mu to maminka vysvětlila.

Tatínek se Cecilčině potvoře taky od srdce zasmál a pak se podíval na balíček purpury. Začal předčítat, co všechno v ní je. „Hřebíček, skořice, máta, levandule, meduňka, jehličí...“ Pak se zarazil. „Je tam toho ještě asi milion.“

„Dáme si ji na plotnu?“ zeptala se Nora.

„Na naší plotně to nepůjde, ale uděláme to jinak,“ navrhl maminka.